

ΑΚΡΟΑΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΤΗΣ

Εδάφιο μνήμης: «Γίνεσθε δε εκτελεσταί του λόγου, και μη μόνον ακροαταί, απατώντες εαυτούς.» Ιακώβου 1/α' 22.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Ιακ. 1/α' 23,24, Ματθ. 19/ιθ' 16-22, Λουκά 6/ς' 27-38, Ρωμ. 8/η' 2-4, 12/ιβ' 9-18, Β' Πέτρ. 1/α' 4.

Ο Jean Francois Gravelet, γνωστός ως «ο Σπουδαίος Blondin», έγινε διάσημος επειδή διήνυσε τους καταρράκτες του Νιαγάρα πάνω σε ένα τεντωμένο σκοινί. Τον Σεπτέμβριο του 1860, ο πρίγκιπας της Ουαλίας παρακολούθησε τον Blondin να διασχίζει τους καταρράκτες έχοντας στην πλάτη του έναν από τους βοηθούς του. Μόλις τελείωσε το εγχείρημά του, ο Blondin κάλεσε τον πρίγκιπα να διασχίσουν μαζί τους καταρράκτες. Παρότι ο πρίγκιπας άκουσε και είδε τις ικανότητες αυτού του άνδρα, δεν ήταν έτοιμος να εμπιστευτεί τη ζωή του στα χέρια του.

Το θέμα είναι ότι στη σχέση μας με τον Θεό δεν αρκεί μόνο το να ακούμε και να βλέπουμε. Μπορεί να έχουμε πειστεί για την ύπαρξη του Θεού, την αλήθεια του ευαγγελίου και την Δευτέρα Παρουσία, μπορεί να έχουμε δει την αγάπη και την φροντίδα Του, αλλά να μην είμαστε έτοιμοι να αφεθούμε ολοκληρωτικά στα χέρια Του – κάτι το οποίο θα φανεί μέσα από τα έργα μας. Γι' αυτό και ο Ιάκωβος δίνει έμφαση στους εκτελεστές, και όχι στους ακροατές απλώς του Λόγου.

Αυτήν την εβδομάδα θα δούμε τι σημαίνει το να είναι εκτελεστής του Λόγου εκείνος που έχει σωθεί μέσω της χάρης.

Κυριακή 19 Οκτωβρίου

ΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΕΧΘΡΟ

Κάποιος είπε για τον εχθρό του: «Τον βλέπω κάθε μέρα – όταν ξυρίζομαι.» Αυτό ακριβώς θέλει και ο Ιάκωβος να αναγνωρίσουμε: Ότι ο μεγαλύτερος εχθρός μας είναι ο εαυτός μας. Η σωτηρία ξεκινά μόλις αναγνωρίσουμε το ποιοι πραγματικά είμαστε, και όχι το ποιοι φανταζόμαστε ότι είμαστε. Διαβάστε Ιακ. 1/α' 23,24. Ποιος περιγράφεται εδώ και ποιο είναι το βασικό πρόβλημα;

Ενώ δεν είναι κακό το να θέλουμε να μία ωραία εμφάνιση, πολλοί είναι εκείνοι που ξοδεύουν μεγάλο μέρος του χρόνου και των χρημάτων τους για να βελτιώσουν την εμφάνισή τους. Πρέπει όμως να είμαστε σίγουροι ότι δεν αυταπατόμαστε. Ο Ιάκωβος λέει ότι πρέπει να παρατηρήσουμε περισσότερο τον εαυτό μας, άσχετα από το αν θα μας αρέσει αυτό που θα δούμε.

Διαβάστε Ματθ. 19/ιθ' 16-22 και 26/κς' 33-35, 69-75. Πώς η εντύπωση αυτών των δύο ανδρών για τον εαυτό τους συγκρίνεται με την πραγματικότητα; Τι μας δείχνουν οι δύο διαφορετικές αντιδράσεις τους στα λόγια του Ιησού;

Ο πλούσιος νέος νόμιζε ότι τηρούσε τις εντολές. Ξαφνικά, κλήθηκε να δείξει ένα άλλο είδος υπακοής που ποτέ δεν περίμενε, μία υπακοή που ήταν βαθύτερη από την επιφανειακή τήρηση των κανονισμών και των νόμων. (Δείτε Ρωμ. 7/ζ' 7). Κι ο Πέτρος, όπως αυτός ο νέος, είχε μία διαστρεβλωμένη εικόνα για τον εαυτό του. Πίστευε ότι ακόμη κι αν όλοι ταλαντεύονταν κι έπεφταν, εκείνος θα παρέμεινε πιστός – ακόμη και με κόστος τη ζωή του. Δεν είχε συνειδητοποιήσει πόσο δυνατά τον κρατούσε η αμαρτία. Και οι δύο είχαν αυταπάτες σχετικά με την πραγματική τους πνευματική κατάσταση. Ωστόσο, ο Πέτρος αργότερα άλλαξε, ενώ – από όσο γνωρίζουμε – ο πλούσιος νέος όχι.

ΣΚΕΨΗ: Είναι ευκολότερο να βλέπουμε τα ελαττώματα των άλλων από ό,τι τα δικά μας, έτσι δεν είναι; Ωστόσο, βαθιά μέσα μας ξέρουμε ποια είναι τα ελαττώματά μας. Κάντε μία προσεκτική αυτοεξέταση. Τι δείχνουν τα αποτελέσματα για την ανάγκη σας για Σωτήρα;

Δευτέρα 20 Οκτωβρίου

«ΓΙΝΕΣΘΕ ΔΕ ΕΚΤΕΛΕΣΤΑΙ»

Διαβάστε Ιακ. 1/α' 22. Ο Ιάκωβος προτρέπει: «Γίνεσθε δε εκτελεσταί του λόγου». Πόσο διαφορετικό θα ήταν το μήνυμα εάν απλά έλεγε, «εκτελέστε το Λόγο»;

Ο Ιάκωβος συνδυάζει το γίνεστε και το εκτελεστέ. Δεν τα διαχωρίζει, ούτε δίνει στο ένα μεγαλύτερη αξία από ό,τι στο άλλο. Είναι σαν τις δύο όψεις ενός νομίσματος, αδιαχώριστα. Πρέπει να γίνουμε εκτελεστές. Επιπλέον, ο όρος «γίνεσθε» δείχνει στην καθημερινή υπακοή ως τρόπος ζωής, κάτι το οποίο αναμένεται να κάνουμε τώρα και όχι κάποια στιγμή στο μέλλον. Το θέμα είναι ότι πρέπει να γίνουμε νέοι άνθρωποι στον Κύριο, και να κάνουμε αυτά που ο Θεός θέλει. Αυτό διαφέρει από την μερική μόνο τήρηση των εντολών (που όπως φαίνεται ήταν και το πρόβλημα που αντιμετώπιζε ο πλούσιος νέος).

Διαβάστε Λουκά 6/ς' 27-38. Αναφέρετε ορισμένα πράγματα τα οποία πρέπει να κάνουμε.

«Αγαπάτε τους εχθρούς σας.» «Εις πάντα δε τον ζητούντα παρά σου, δίδε». «Γίνεσθε λοιπόν οικτίρμονες, καθώς και ο Πατήρ σας είναι οικτίρμων» (Λουκά 6/ς' 27,30,36). Ακούγεται αδύνατον, έτσι δεν είναι; Και είναι, εάν προσπαθούμε με τις δικές μας δυνάμεις. Αυτού του είδους η αγάπη δεν είναι στη φύση του αμαρτωλού. Γι' αυτό και ο Ιησούς αναφέρεται σε δύο ειδών δέντρα και τους καρπούς που παράγουν (Λουκά 6/ς' 43-45). Παρομοίως, στην Γαλ. 5/ε', ο Παύλος αντιπαραθέτει τα έργα της σαρκός (Γαλ. 5/ε' 19-21) με τον καρπό του Πνεύματος (Γαλ. 5/ε' 22,23). Είναι το να εστιάζουμε στο «εκτελέστε», με λάθος «γίνεσθε». Όταν όμως καθοδηγούμαστε από το Πνεύμα, το αποτέλεσμα είναι εντελώς διαφορετικό: καρπός αγάπης και υπακοής.

ΣΚΕΨΗ: Σκεφτείτε κάτι το οποίο κάνατε επειδή σας ζητήθηκε ή επειδή ήταν ένας κανόνας που έπρεπε να ακολουθήσετε. Αντιπαραθέστε το με κάτι που κάνατε γιατί το θέλατε, κάτι που σας βγήκε φυσικά, επειδή ο Χριστός κατοικεί μέσα σας. Πώς σας βοηθάει αυτή η αντίθεση να καταλάβετε το μήνυμα του σημερινού μαθήματος;

Τρίτη 21 Οκτωβρίου

Ο ΝΟΜΟΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Διαβάστε Ιακ. 1/α' 25. Τι μας λέει για το ρόλο του νόμου;

Ο Ιάκωβος γίνεται η ηχώ των Ψαλμών καθώς αποκαλεί το νόμο του Θεού «τέλειο» (Ψαλμ. 19/ιθ' 7) και δρόμο της ελευθερίας (Ψαλμ. 119/ριθ' 45). Ο νόμος όμως στον οποίο αναφέρεται ο Ιάκωβος δεν μπορεί να μας σώσει, ούτε να μας καθάρσει. Μας δείχνει ποιο είναι το ιδανικό του Θεού, δεν μπορεί όμως να μας κάνει να το ακολουθήσουμε αυτό το ιδανικό, όπως το να παρακολουθούμε έναν αθλητή δεν αρκεί για να έχουμε και τις επιδόσεις του. Για να ακολουθήσουμε αυτό το ιδανικό, χρειαζόμαστε τη δύναμη του Χριστού στη ζωή μας.

Διαβάστε Ρωμ. 8/η' 2,4 και Β' Κορ. 3/γ' 17,18. Τι είναι εκείνο που κάνει τη διαφορά στο νόμο ως εργαλείο θανάτου, ή ως μέσο ελευθερίας και ζωής;

Επίσης, και ο Παύλος επιβεβαιώνει ότι «δεν είναι δίκαιοι παρά τω Θεώ οι ακροαταί του νόμου, αλλ' οι εκτελεσταί του νόμου θέλουσι δικαιωθή» (Ρωμ. 2/β' 13). Όπως λέει, μπορούμε να είμαστε εκτελεστές του νόμου μόνο μέσω του Αγίου Πνεύματος που γράφει το νόμο στην καρδιά μας. Μόνο όταν τον υπακούμε από την καρδιά μας, μπορεί να γίνει νόμος ελευθερίας. Συνεπώς, το πρόβλημα δεν είναι στο νόμο, αλλά σε μας. Ξεχνάμε το ποιοι πραγματικά είμαστε: αμαρτωλοί που έχουν την διαρκή ανάγκη ενός Σωτήρα. Μακριά από το Χριστό ακούμε μόνο την καταδίκη του νόμου. Με τον Χριστό όμως, γινόμαστε «νέον κτίσμα» (Β' Κορ. 5/ε' 17), και «όντως ελεύθεροι» (Ιωάν. 8/η' 36). Τον ακούμε να μας δίνει την εντολή, «να αγαπάτε αλλήλους, καθώς σας ηγάπησα» (Ιωάν. 15/ιε' 12). Μέσω του Χριστού έχουμε την εμπειρία της ελευθερίας και, ως υιοί και θυγατέρες Θεού που σωθήκαμε μέσω της χάρις, δεν θέλουμε να επιστρέψουμε στην καταδίκη και τα δεσμά που είχαμε ως αμαρτωλοί. Με τον Χριστό δεν συγχωρήθηκαν απλώς οι αμαρτίες μας, αλλά έχουμε μία νέα ζωή με την οποία μπορούμε να τηρούμε το νόμο. Ωστόσο, τον τηρούμε όχι για να σωθούμε, αλλά επειδή έχουμε ήδη σωθεί και δεν καταδικάζομαστε πλέον από αυτόν.

ΣΚΕΨΗ: Σκεφτείτε πώς θα ήταν εάν προσπαθούσαμε να σωθούμε τηρώντας το νόμο με τη φύση που έχουμε. Πώς αυτό θα μετέτρεπε το νόμο σε δεσμά; Πώς γίνεται ο Ιησούς να μας ελευθερώνει από αυτά τα δεσμά, και συγχρόνως να μας προστάζει να τηρούμε το νόμο;

Τετάρτη 22 Οκτωβρίου

ΧΡΗΣΙΜΟΙ Ή ΑΝΩΦΕΛΟΙ;

Διαβάστε Ιακ. 1/α' 26,27 και συγκρίνετε με Ματθ. 25/κε' 35,36,40 και Ρωμ. 12/ιβ' 9-18. Υπό το φως αυτών των περικοπών, πώς θα ορίζατε τον πραγματικό Χριστιανισμό;

Ο Ιησούς, ο Ιάκωβος και ο Παύλος δίνουν ιδιαίτερη έμφαση στο πόσο σημαντικό είναι να είμαστε χρήσιμοι Χριστιανοί. Αγαπώντας τους «ελάχιστους» (Ματθ. 25/κε' 40), αφιερώνοντας χρόνο για τους παραμελημένους, φιλοξενώντας, και με πολλούς άλλους πρακτικούς τρόπους, εκδηλώνουμε την αγάπη του Ιησού και γινόμαστε το κανάλι μέσω του οποίου η αγάπη Του φανερώνεται. «Το δυναμικότερο επιχείρημα για την επιτυχία του ευαγγελίου είναι ο Χριστιανός που αγαπά και αγαπάται. Το να ζει κανείς μία τέτοια ζωή, το να ασκεί μία τέτοια επιρροή, στοιχίζει στο κάθε της βήμα προσπάθεια, αυτοθυσία και πειθαρχία.» Ε. Χουάιτ, Ζ.Υ. σ. 443. Αυτό δεν γίνεται φυσικά ή αυτόματα. Εάν η θρησκεία μας περιορίζεται μόνο στο δόγμα και στις ακροάσεις κηρυγμάτων, τότε είναι άχρηστη. Ο όρος που ο Ιάκωβος χρησιμοποιεί για να περιγράψει τον θρήσκο και τη θρησκεία στα εδάφια 26,27 δείχνει ασυνήθιστη ευλάβεια. Αυτού του είδους η συμπεριφορά έχει άμεσα και εμφανή αποτελέσματα και οι άνθρωποι θα παρατηρήσουν τη διαφορά. Μία φανερό αλλαγή θα είναι ο τρόπος που μιλάμε. Αντί των ασυγκράτητων σχολίων και των σκληρών λόγων, θα γίνουμε πιο ευαίσθητοι με την επιρροή που θα έχει η επικοινωνία μας με τους άλλους. Θα βάλουμε «χαλινό» στο στόμα μας για να μην εξορμούν τα λόγια μας με τη σφοδρότητα και την ενέργεια ενός αδάμαστου αλόγου. Ο Ιάκωβος αναφέρεται στις χήρες και στα ορφανά ως εκείνους που έχουν την ιδιαίτερη ανάγκη μας για αγάπη και φροντίδα. Από κοσμικής σκοπιάς, δεν είναι λογικό το να παρέχουμε σε εκείνους που δεν έχουν να προσφέρουν τίποτα πίσω στην κοινωνία. Αλλά από την πλευρά του Θεού, αληθινοί ακόλουθοι του Χριστού είναι εκείνοι που συμπεριφέρονται καλά στους περιθωριοποιημένους και παραμελημένους αυτού του κόσμου: δίνοντας χρήματα σε εκείνους που δεν μπορούν να μας ξεπληρώσουν, φιλοξενώντας εκείνους που δεν μπορούν να μας το ανταποδώσουν, ευλογώντας – προσευχόμενοι – εκείνους που μας φέρονται άσχημα (Λουκά 6/ς' 35, 14/ιδ' 12-14, Ματθ. 5/ε' 44). Όπως λέει ο Παύλος, αναδημιουργηθήκαμε εν Χριστώ Ιησού για να κάνουμε καλά έργα (Εφεσ. 2/β' 10).

ΣΚΕΨΗ: Πόσο χρόνο και ενέργεια αφιερώνετε για να βοηθήσετε αυτούς που έχουν ανάγκη; Τι δείχνει η απάντησή σας για το πόσο «χρήσιμη» είναι στην πραγματικότητα η πίστη σας;

Πέμπτη 23 Οκτωβρίου

ΣΕ ΑΝΤΙΘΕΣΗ ΜΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Πώς κατανοείτε την προτροπή του Ιακώβου προς τον κάθε Χριστιανό, «να φυλάττη εαυτὸν ἀμόλυντον ἀπὸ τοῦ κόσμου»; (Ιακ. 1/α' 27). Πώς μπορεί να γίνει αυτό; Δείτε επίσης Α' Ιωάν. 2/β' 15,16, Β' Πέτρ. 1/α' 4.

Ορισμένοι πιστεύουν ὅτι εἰάν ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ τὸν κόσμον θὰ μπορέσουν καὶ νὰ ἀποφύγουν τοὺς περισσότερους πειρασμούς. Ἡ ἀπόψη αὐτὴ δὲν εἶναι ἐντελῶς λάθος. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι πρέπει νὰ ἀποφεύγουμε τοὺς πειρασμούς ὅσο τὸ δυνατόν περισσότερο (ἰδιαίτερα αὐτοὺς στοὺς οὐοίους δυσκολευόμαστε νὰ ἀντισταθοῦμε). Ὡστόσο, τὰ προβλήματα καὶ οἱ ἀδυναμίες τείνουν νὰ μας ἀκολουθοῦν παντοῦ. Τὸ πρόβλημα με τὴν ἀμαρτία δὲν εἶναι τόσο τὸ ἐξωτερικὸ μέρος, ἀλλὰ τὸ τι γίνεται μέσα στὴν καρδιά μας. Ἐκεῖ δίνεται ἡ πραγματικὴ μάχη καὶ καλούμαστε νὰ τὴν δώσουμε ὅπου κι ἀν βρισκόμαστε. Ἐπίσης, ὅταν λύνουμε κάποια προβλήματα, ἐκεῖνα τὰ οὐοία παραμένουν γίνονται πιο ἐμφανή. Για παράδειγμα, ὅταν καθαρίζουμε ἓνα μόνο μέρος στο δωμάτιο, τὰ ὑπόλοιπα μέρη φαίνονται ἀκόμη πιο βρώμικα. Αὐτὸ συμβαίνει καὶ στὴν πνευματικὴ μας ζωὴ: «Ὅσο περισσότερο πλησιάζεις στο Χριστό, τόσο καθαρότερα θὰ βλέπεις τὴν ἐνοχὴ σου, γιατί τώρα τὰ μάτια σου διακρίνουν καλύτερα καὶ οἱ ἀτέλειές σου παρουσιάζονται σε κτυπητὴ ἀντίθεση πλάι στον τέλειο χαρακτήρα Του.» Ε. Χουάιτ, Β.Χ. σ. 62.

Ἀς προσέξουμε μὴν παραποιήσουμε τὰ λόγια τῆς ἀδ. Χουάιτ. Δὲν λέει ὅτι ὅσο πιο κοντὰ ἐρχόμαστε στον Ἰησοῦ τόσο πιο ἐλαττωματικοὶ γινόμαστε. Συνεχίζει: «Ὅσο πλησιέστερα μας φέρνει ἡ συνείδηση τῆς ἀνάγκης προς Αὐτόν καὶ προς τὸ λόγο Του, τόσο βαθύτερα θὰ ἐκτιμούμε τὸ χαρακτήρα Του.» Β.Χ. σ. 62.

Ἡ πραγματικὴ θρησκεία κάνει τὸν ἄνθρωπο «νὰ διψᾷ καὶ νὰ πεινά» για μία βαθύτερη ἐμπειρία (Ματθ. 5/ε' 6). Ὁ Ἰησοῦς ἀφιέρωσε πολὺ προσωπικὸ χρόνο με τὸν οὐράνιο Πατέρα Του για νὰ γνωρίσει τὸ θέλημά Του. Ὡστόσο, δὲν ἀπομονώθηκε ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους. Συναναστρεφόταν μαζί τους. Κάλυπτε κάθε τοὺς ἀνάγκη, καταρρίπτοντας τὰ ἐμπόδια τῆς προκατάληψης καὶ μοιράζοντας τὰ καλὰ νῆα τῆς αἰώνιας ζωῆς (Ἰωάν. 4/δ' 28-35). Παρότι ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ πρῶτοι Χριστιανοὶ εἶχαν διαφορετικὲς διατροφικὲς συνήθειες καὶ τρόπο ζωῆς ἀπὸ τοὺς Ἐθνικούς, δὲν τοὺς στάθηκαν ἐμπόδιο στο νὰ μοιραστοῦν τὴν πίστη τους. Πῆγαν παντοῦ καὶ τὸ εὐαγγέλιο διαδόθηκε σε ὅλη τὴν αυτοκρατορία τῆς Ρώμης - τὸ κέντρο τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς ἀνομίας.

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

Διαβάστε Ε. Χουάιτ, Β.Χ. σ. 55-62.

«Ο νόμος είναι ο ηθικός καθρέπτης του Θεού. Ο άνθρωπος πρέπει να συγκρίνει τα λόγια του, το πνεύμα και τις ενέργειές του, με τον Λόγο του Θεού.» Ε. Χουάιτ, Comments, The SDA Bible Commentary, том. 7, σ. 935.

«Αντί να απελευθερώσει τον άνθρωπο από την υπακοή, η πίστη, και μόνο η πίστη, μας κάνει μέτοχους της χάρης του Χριστού και μας δίνει τη δυνατότητα να δείξουμε υπακοή. Όπως ήταν ο Ιησούς, έτσι θέλει ο Θεός να είναι και οι ακόλουθοί Του. Πρέπει να ζήσουμε με τη δύναμη, την αγνότητα, και την αρετή που ο Σωτήρας μας έζησε.» Ε. Χουάιτ, Our Father Cares, σ. 69.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Αν και λέγεται ότι θα ήταν για το καλό μας το να μετακομίσουμε εάν είναι δυνατό μακριά από τις κοσμικές πόλεις, γιατί αυτό δεν είναι η λύση στο πρόβλημα της αμαρτίας και του πειρασμού; Πόσο μακριά πρέπει να πάμε για να αποφύγουμε κάθε είδους πειρασμό; Ποια είναι η μοναδική λύση για την αμαρτία και τον πειρασμό, ανεξαρτήτου του πού ζούμε;
2. Αστυνομικοί προσπάθησαν να τοποθετήσουν κάμερες παρακολούθησης σε έναν χώρο που υποψιάζονταν ότι εργάζονταν εγκληματίες. Το μόνο τους πρόβλημα ήταν τα Ντόπερμαν που φύλαγαν το μέρος. Έτσι, κάθε βράδυ οι αστυνομικοί τάιζαν τα σκυλιά. Αρχικά, πετούσαν το φαγητό από τις μπάρες, ενώ αργότερα άρχισαν να τα ταιΐζουν με τα χέρια τους. Σύντομα τα σκυλιά είχαν εξοικειωθεί τόσο μαζί τους που μπόρεσαν να μπουν στο χώρο και να τοποθετήσουν τις κάμερες. Τι μπορούμε να διδαχθούμε από αυτήν την ιστορία για το πόσο προσεκτικοί πρέπει να είμαστε στο να μην αφήσουμε τις άμυνες μας;
3. Ποια είναι η διαφορά ανάμεσα στο να εκτελείς τον Λόγο με το να πιστεύεις απλώς στο Λόγο;
4. Τι λέτε σε εκείνους που ισχυρίζονται ότι είναι ελεύθεροι από το νόμο, λόγω της χάρης του Χριστού; Τι εννοούν μ' αυτή τους την άποψη, και πώς μπορείτε να τους απαντήσετε;

Παρουσιάζει η έκδοση για
iBooks της **Σχολής**
Σαββάτου

Επίσης και σε PDF εντελώς δωρεάν!

www.believechannel.org

